

[Formanden]

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af konkursloven, gældsbrevsloven og lov om retsafgifter. (Betalingsstandsning, gældssanering m.v.).

(Fremsat 7/2 84. Første behandling 14/2 84. Betænkning 5/4 84).

Der var stillet 4 ændringsforlag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Vi er nu ved at komme til vejs ende efter ca. 10 års behandling af disse vigtige problemer.

Der er af et flertal i udvalget stillet 4 ændringsforslag, og jeg skal meget stærkt anbefale, at man stemmer for disse ændringsforslag.

Vedrørende betalingsstandsninger drejer nr. 1 og 2 sig om sikring af arbejdstagernes repræsentation i kreditorudvalget og om sikkerhed for arbejdstagernes vederlag under betalingsstandsningen. Begge ændringsforslag er stillet for i højere grad, end det nu er muligt, at sikre eller i hvert fald øge muligheden for en rekonstruktion i stedet for en endelig konkurs.

Vedrørende gældssaneringer har et flertal stillet ændringsforslag nr. 4 om, at den afgift på 1.500 kr., som regeringen mener man skal betale, når man er håbløst forgældet, for at blive gældssaneret, bortfalder. Forslaget er stillet i strid med det sagkyndige udvalgs forslag, og forslaget er, således som justitsministeren har meddelt det i retsudvalget, et led i regeringens almindelige økonomiske målsætning, som for retsvæsenet indebærer, at brugerne som udgangspunkt bør betale omkostningerne ved retsvæsenets serviceydelser gen-

nem retsafgifter. Det er jo et princip hos den nuværende regering, som vi efterhånden har lært at kende, f.eks. i sundhedssektoren – jeg skal blot minde om debatten her i salen i går.

Princippet er interessant, specielt inden for retsvæsenets område. Mig bekendt har man f.eks. ikke sikret sig, at de store kreditorer i de store konkursboer kommer til at betale de reelle omkostninger. Det er klart, at der skal stilles sikkerhed, når man begærer en konkurs, men retsvæsenets brugere i forbindelse med de store konkursboer, f.eks. Bøje Nielsens konkursbo, er jo først og fremmest de store banker. Vi må nok spørge, om man har sikret sig, at de store banker kommer til at betale retsvæsenets reelle omkostninger. Det er ikke mit indtryk at man har det, men det er noget, vi vil dyrke i retsudvalget i den kommende tid.

Her starter man altså på et område, hvor man lægger en afgift på 1.500 kr. på den, der konstateres at være håbløst forgældet. Vi mener ikke, at det er realistisk at forlange en sådan retsafgift. Vi mener, at det vil gøre brugen af gældssaneringen illusorisk, og derfor er vi meget glade for, at der er et flertal, der vil stemme for, at denne afgift bortfalder. Men i øvrigt håber jeg, at andre end forslagsstillerne vil gøre det. Jeg mener, at den revision, vi står over for, er så væsentlig for så mange mennesker, at et bredt flertal burde kunne stå bag.

Flemming Hansen (KF):

Et flertal uden regeringspartierne har stillet ændringsforslag nr. 1 og 4 i forbindelse med forslaget om ændring af konkursloven, gældsbrevsloven og lov om retsafgifter, og jeg vil på det konservative folkepartis vegne føje følgende kommentarer til:

Vi kan gå ind for ændringsforslag nr. 2 og 3, hvorimod vi må stemme imod ændringsforslag nr. 1 og 4.

I forbindelse med ændringsforslag nr. 4 vil jeg gerne gøre den bemærkning, at det endnu en gang er et spørgsmål om gratisprincippet i forbindelse med offentlig forvaltning. Vi synes, at et beløb på 1.500 kr., som foreslået af justitsministeren, er et overordentlig rimeligt beløb for at få en løsning på sine gældsproblemer. Vi er bange for, at der, såfremt gratisprincippet indføres, vil komme et helt uri-